

[Dorte Bennedsen]

Ud over et enkelt spørgsmål skal jeg ikke komme nærmere ind på konsekvenserne af asylkonventionen, da vi som sagt diskuterede den for et par uger siden og vi nu afventer ministerens udspil.

Jeg vil godt lige spørge ministeren om en enkelt ting, og det hænger sammen med de bemærkninger, der står i nr. B 58, side 6, anden spalte:

»Ved afgørelsen om, hvorvidt der skal ske overførsel af en asylansøger fra Danmark til en anden medlemsstat, må der således i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, om Danmark eventuelt af humanitære grunde skal påtage sig behandlingen af sagen. I bekræftende fald kommer overførsel naturligvis ikke på tale.«

Jeg vil godt bede ministeren svare på, om jeg har forstået denne formulering ret, når jeg tolker den sådan, at der ikke vil ske nogen forringelse i de facto-asylansøgernes mulighed for at få deres ansøgning behandlet i Danmark af humanitære og herunder også af familiemæssige årsager.

Som nævnt har ministeren ved flere lejligheder gjort sig til talsmand for en stramning af udlændingeloven. Bl.a. skulle de facto-flygtningebegrebet afskaffes eller i hvert fald strammes væsentligt op, og til gengæld skulle vi modtage flere kvoteflygtninge fra FN-lejrene, ligesom vi skulle tage flere flygtninge fra nærområderne, f.eks. de baltiske lande.

Jamen hr. minister, den argumentation hænger ganske enkelt ikke sammen. I henhold til internationale regler og konventioner er balterne i den nuværende situation næppe konventionsflygtninge. Det vil sige, at de i givet fald skulle komme ind under en vel endog temmelig liberal tolkning af de facto-begrebet, men det er jo netop dette begreb, ministeren ønsker at stramme op. Derfor må jeg indrømme, at jeg opfatter ministerens udtalelser mere som populisme end som udtryk for realiteter.

Socialdemokratiet har stemt for den nuværende udlændingelov, og vi mener faktisk, at den er ganske stram. Sammenligner vi i øvrigt danske forhold med det øvrige Europa, må vi konstatere, at Danmark afviser mere end 50 pct. af asylansøgerne, mens de andre lande tillader langt flere at blive, ganske vist med eller uden status.

Netop ved at have de facto-flygtningebegrebet har vi undgået den situation, vi ser i andre

lande, nemlig at store grupper, som ikke anerkendes som konventionsflygtninge, bliver såkaldt tålte flygtninge, som nok får lov til at blive i landet, men uden status og uden rettigheder. Et sådant system er ikke i overensstemmelse med dansk tradition og i øvrigt umenneskeligt over for de berørte personer, og det ønsker vi ikke indført.

Men vi er dybt bekymrede over, at ministeren er ved at få de facto-flygtningebegrebet til at krakelere. Jeg tænker i denne forbindelse naturligvis på de statsløse palæstinensere. Vi har til dato omkring 250 statsløse palæstinensere, som har fået afslag, men som fortsat er her i landet. Efter vor opfattelse er det med god grund, at de ikke er udvist, idet Libanon som det aktuelle modtagerland ikke kan leve op til de nødvendige krav om beskyttelse, en erkendelse, ministeren tilsyneladende også er kommet til, siden han ikke har udvist dem.

Konsekvensen af denne erkendelse bør være, at palæstinenserne, sådan som det også var tilfældet tidligere, får tillagt de facto-status og ikke efterlades i den helt umenneskelige situation at være her uden status, uden rettigheder og med truslen om udvisning dagligt hængende over hovedet.

På det mere principielle plan er vi beskæmmede over, at den danske flygtningedebat er blevet indskrænket til en asyldebat. Fra det oprindelige udgangspunkt i flygtningekonventionen, som jo var at beskytte den enkelte, har diskussionen drejet sig til en debat om, hvorledes man beskytter staten mod den enkelte, mod asylansøgere og flygtninge. Regeringens udspil og overvejelser går altid på stramning af de gældende regler. Hvorfor er regeringen aldrig kommet med et gennearbejdet udspil om en egentlig flygtningepolitik? Jeg tror faktisk, at der i Folketinget er bred enighed om, at det bedste er at hjælpe flygtningene ude i deres egne områder.

Når vi ikke vil gøre den tilstrækkelige indsats for flygtningene ude i regionerne, ja, så søger de selvsagt asyl andetsteds. Det så vi et tydeligt eksempel på for nogle år siden, da der blev skåret kraftigt ned i bevillingerne til FN's Flygtningehøjkommissariat – med den konsekvens, at velfungerende flygtningearbejde i Afrika blev slået i stykker, hvorefter en række afrikanske flygtninge naturligt meldte sig som ansøgere både i Danmark og i andre europæiske lande.